

Hans Almqvist Juni 2017

Andningsventil

Svenska patent: [SE 428 759](#) och [SE 428 760](#)

USA patent: [US 4,361,145](#)

Ansökt i Sverige: 9 oktober 1979

Uppfinnare: Staffan Ekström och Hans Wettergren

Ägare: Interspiro AB

Bakgrund

Som beskrivs i skriften "Andningsapparat med övertryck" [1] hade Interspiro år 1971 som första bolag i världen lanserat andningsapparater, som genom ett övertryck i masken förhindrade inläckning av giftgaser från omgivningen. Övertrycket sattes på manuellt genom en vridning av den kåpa som innehöll reglermembran och utandningsventil och som därigenom aktiverade ett fjädertryck på reglermembranet. Problemet med detta var att användaren ibland glömde att sätta på övertrycket, med risk för inläckning som följd.

Lösning

Den lösning som ledde till rubricerade patent innebar dels att membranet ersattes med ett dubbelmembran, som ökade säkerheten för inläckning och medförde en bättre kontroll av övertrycket, dels införandet av en mekanism som höll dubbelmembranet upphakat och därmed förhindrade utflöde av friskluft till dess att användaren satte på masken och tog ett första andetag.

Konkurrensfördel

Speciellt aktivering av övertrycket vid första inandningen möttes med stort intresse från kunderna och gav Interspiro en klar konkurrensfördel under ett antal år. Patent hade sökts i ett antal länder och omöjliggjorde kopiering av Interspiros lösning.

USA situationen

Då de två svenska patentansökningarna även söktes i USA vägrade den amerikanska patentorganisationen USPTO att godkänna att de skiljde sig tillräckligt för att motivera två patent. De båda ansökningarna fusionerades och om jag minns rätt var den amerikanska granskaren aktiv med att finna en kompromisslösning i patentkraven, som täckte båda ansökningarna. Det hela ledde till det amerikanska patent som anges ovan beviljades 30 november, 1982

Intrång av Scott

Då vi startade det amerikanska bolaget Interspiro, Inc. år 1985 såg vi att största konkurrenten, Figgie-företaget Scott inkräktade på två av våra patent av vilka ovan nämnda var ett. Vi var medvetna om att alla andningapparatföretag i USA kände till våra patent eftersom vi några år tidigare hade anlitat Johnson-företaget Technology Marketing (TM) att söka finna licensieringskunder för vår patentportfölj på c:a 10 amerikanska patent. TM misslyckades att sälja licenser, med vi var inte medvetna om tidigare att informationen hade lett till intrång på våra patent.

Första åtgärden efter det vi var medvetna om Scotts intrång var att säkerställa detta med hjälp av patentexpert. Vi anlät AGAs amerikanska ombud George van de Sande, som kunde bekräfta att intrång förelåg. Vi diskuterade också hur vi skulle gå vidare, vad intrånget var värt i eventuell

förlikning etc. Den prislapp vi fick med oss var att vi kunde räkna med en licensintäkt på \$1 million. Vi bestämde oss för att ta strid, dvs anmoda Scott att upphöra med intrånget.

Scott och Figgie

Scott var vid tillfället den största leverantör av andningsapparater i USA, med en marknadsandel strax över 50%. Bolaget ingick i Figgie-koncernen, som leddes av huvudägaren Harry E. Figgie Jr, som hade en lång "merit"-lista:

- Vän med President Reagan
- Hängiven varnare för "superinflation" och bl. a. sponsor av boken "The Hyperinflation Survival Guide: Strategies for American Businesses" av Dr. Gerald Swanson
- Nr två på Fortune Magazines lista över USAs hårdaste industriledare ett år på 80-talet. Det sades att han bl.a. hade avskedat en trettioårig trotjänare mycket brutalt.

Det var till denna man jag skrev ett brev där jag meddelade att Scott gjorde intrång på två av våra patent och krävde att de omedelbart upphörde med detta. Med kännedom om Mr. Figgies rykte var jag inte förvånad jag inte fick något svar.

Stämning och förhandlingar

Det uteblivna svaret ledde till att vi stämde Figgiegruppen för patentintrång i delstaten Delaware, där både vi och Figgiegruppen hade våra bolag registrerade. Stämningen ledde till att vi fick en kontakt, som ledde till ett möte. Platsen var ett hotell i Cristal City i närheten av Washington DC. Medan vi kom med tre personer, patentadvokaten George van de Sande, bolagets advokat Greg Bonenberger och jag själv kom Figgiegruppen med 7 personer med Mr. Figgies närmaste man, Vice President Mr. X i spetsen, Scotts President Mr. Alan H. Light, Vice President of Engineering, Mr. Robert Richter plus två advokater och två ingenjörer.

Figgies delegation kom in utan att hälsa och utan att acceptera den kaffebuffe vi hade beställt. Mr. X meddelade omedelbart att inget intrång hade skett och att vi inte kunde vänta någon uppgörelse. Men då vi hade en stämning att falla tillbaka på gled ändå diskussionen in på eventuell förlikning och storleksordningen \$1 million nämndes. Jag kunde inte undgå att notera delegationens tillfredsställelse med denna nivå.

Det beslutades att respektive advokater skulle utbyta avtalsförslag för att söka nå en uppgörelse. Ett nytt möte skulle arrangeras inom någon månad. Delegationen lämnade utan att säga adjö.

Ny taktik

Jag kunde inte frigöra mig från intrycket att en uppgörelse på nivån \$1 million var alldeles för dålig. Jag ringde därför Pharos President, Larry Carlson, och bad honom föreslå en patentbyrå för att få ett andra omdöme. Det ledde mig till en patentadvokat Dale Heist som jag mötte under några timmar. Mr. Heist, som var ovetande om tidigare antaganden, gjorde bedömningen att intrånget var värda storleksordningen \$10 millioner. Detta ledde till att jag bad Larry Carlson föreslå ett nytt team för nästa möte med Figgie vilket ledde till att Ms. Mari Shaw på Philadelphiabyrå Dechert, Price and Rhoads blev ny ledare för vår delegation. I processen fick jag frågan om vi var beredda att förlora \$1 million i advokatkostnader i händelse av förlust. Efter konsultation med Larry Carlson kunde jag ge besked att vi var beredda att gå vidare.

Förhandlingar och uppgörelse

Om första mötet med Figgiegruppen var frostigt blev nästa möte, då vi presenterade ett nytt team och inte längre accepterade en uppgörelse på \$1 million, närmast djupfryst. Vi hade i mellantiden

fått fram protokoll från Johnsonkoncernen angående ovan nämnda försök att sälja licenser till Scott och var relativt säkra på att intrånget var medvetet. Om medvetet intrång kan bevisas i USA är det kutym att licensavgifter och skadestånd blir tre gånger vad som annars är praxis.

Mötet avslutades i allmän osämja, men då stämningen vilade över Figgie, bestämdes ändå ett nytt möte. Diskussionerna svängde in på att Scott skulle fortsätta att utnyttja vår teknik mot att licensavgifter betalades, både retroaktivt och framåt så länge som patenten var i kraft och intrång skedde. I processen begärdes dokument mellan parterna och vi kunde bland Scotts dokument finna ett protokoll som bevisade att intrånget var medvetet.

Flera möten följde på olika nivåer och ett avtal förhandlades fram. Detta skulle undertecknas av Mr. Figgie och mig själv, och i samband med detta skulle en check överlämnas för retroaktivt intrång. Då vi inte träffades skedde det hela med hjälp av advokater. Den första check vi fick för historiskt intrång var på dryga \$1.7 millioner. Betalningar skedde sedan kvartalsvis och flera millioner dollar kom in.

Scotts omkonstruktion

Då Interspiro förvärvades av franska Comasec lämnades patentavtalet med Figgie utanför köpet. Det betydde att licensavgifterna betalades till Pharos. Efter en tid informerade Pharos om att betalningarna hade uteblivit. Vid förfrågan meddelade Figgie att Scott hade en ny konstruktion som inte gjorde intrång. Jag var då formellt utanför Pharos, men en uppgörelse mellan Pharos och Comasec ledde till att jag på nytt blev engagerad.

Ny stämning och följande rättegång

Scotts ingenjörer ansåg att den nya konstruktionen låg utanför patentet, men då jag bad att få ett exemplar och studera var man ovillig att leverera detta. Vi var dock så säkra på att den nya produkten gjorde intrång att Figgie stämde på nytt. Denna gång ledde det till rättegång i United States District Court, Delaware, som summeras i bilaga [2].

Figgie sökte få målet omlokaliserat till staten New York och då som juryrättegång. Skälet var att Scott vid tiden hade sina fabriker i Lancaster, New York, och ansåg sig ha fördel av hemmaplan och en vänligt inställd jury. Förslaget avslogs.

En intressant episod under rättegången var att Scott gjort en video på den aktuella ventilens arbetsförlopp för att förklara, som dom ansåg, varför den inte gjorde intrång. Enligt amerikansk lag måste motsidan få tillgång till nytt material som presenteras i domstolen. Vi fick videon till vårt hotell sent på kvällen dagen innan videon skulle visas. Vi spelade upp den i normal hastighet och kunde inte förstå hur detta kunde användas mot oss eftersom förloppet var för snabbt. Vi sökte då ett sätt att köra videon i slow motion och då visade det sig att videon tydligt visade att förloppet var till vår fördel. Det blev en ganska intressant dag i rätten då Figgie med hög svansföring visade videon och argumenterade att intrång inte gjordes. Vi kunde sedan i motplädering klart visa att vad videon visade var till vår fördel. Sannolikt var detta ett betydande skäl till att Pharos vann målet.

Förutom retroaktiva och framtida licenser beordrades Figgie att betala alla Pharos advokatkostnader; allt med ränta.

Överklagande

Figgie gav inte upp. Man överklagade till United States Court of Appeals i Delaware. Målet finns sammanfattat i bilaga [3].

Pharos vann på nytt och fick alla kostnader betalda inklusive ränta. Sammanlagt kostade intrånget Scott c:a \$15 miljoner

Referenser

[1] Andningsapparat med övertryck. Hans Almqvist juni 2017. Se Ref_18_4_Andningsapparat med övertryck

[2] [Interspiro USA, Inc. v. Figgie Intern., Inc., 815 F. Supp. 1488 \(D. Del. 1993\) March 16, 1993](#)

[3] [18 F3d 927 Interspiro USA, 1994 Inc. v. Figgie International, Inc. March 8,](#)